

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3993** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДС).

Образувано е по жалба на „ДБ КОНСУЛТИНГ СЪРВИСЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ – № 11191/10.3.2022 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ–запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни.

Жалбоподателят твърди, че ПАМ е незаконосъобразна. Оспорва фактическите констатации като неверни. По време на проверката е съществувал технически проблем, поради което дизеловото гориво, което се е намирало у него, е отчетено към НАП и по нивомер с голяма трудност. Дизеловото гориво от 29269 литра е отчетено при предаване на данните към НАП по нивомер, но при заприхождаване на горивото и изпращане на данните към НАП по документи са правени неколкократно опити, като служебният бон за предаване на данните по документ е отчитал грешка. След неуспешни опити за отразяване на доставката като „чакаща“, е изписано на екрана, че доставката е приета, а след това съобщението е изчезнало и доставката е престанало да бъде софтуерно отразявана като „чакаща“, от който момент и количеството дизелово гориво фигурира като заприходено. Ето защо твърди, че не е налице задължение по чл. 3, ал. 2 Наредба № Н-18/13.12.2006 г., което е за поведение,

но не и за резултат. По арг. от чл. 176 в ЗДДС, за органите по приходите съществува задължение да уведомят търговеца за наличието на комуникационен и технически проблем. Твърди, че приходната администрация е могла да осъществи контрол върху подаваните данни за доставка на горива доколкото към НАП са подадени данни относно доставката на дизелово гориво и е налице служебен бон със статус „успешна“. Няма вредни последици за фиска. Мотивите за налагане на ПАМ, вкл. и за срока са бланкетни. Наложената ПАМ и срокът ѝ са непропорционални. Моли да бъде отменена наложената ПАМ. Претендира разноски.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“, С., дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С. оспорва жалбата. Моли да се потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните факти:

Със заповед - № 11191/10.3.2022 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С. е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект – бензиностанция „Д.“, находящ се в [населено място] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 3 ЗДДС.

На 21.2.2022 г. по отношение на посочения обект е извършена проверка, при която е констатирано, че нивомерната измервателна система на обекта е отчела две доставки на гориво. Едната доставка, от 8573,10 л. е изпратена успешно, а доставката на 29269 л. гориво не е подадена към НАП. Ето защо е посочено, че е нарушен чл. 59а, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ относно предвиденото задължение лицата по чл. 119, ал. 9 и 10 от ЗДДС да подават в НАП данни чрез електронен документ за получаване или електронен документ за доставка, за доставката и движението на доставените/получени количества течни горива.

По делото са представени констативен протокол от 21.2.2022 г. както и констативен протокол от 1.3.2022 г. Констатациите по него не се оспорват от жалбоподателя.

По делото е представена фактура от 19.1.2022 г., акцизен данъчен документ, експедиционна бележка и приемо-предавателен документ, видно от които жалбоподателят е закупил и му е доставено дизелово гориво - 37268 литра. Видно от приемо – предавателния протокол № 002826/19.1.2022 г. и товарителница към него, са доставени в бензиностанцията му в [населено място] „реални“ 37029 л.

Част от горивото – 80012 л. не се спори, че е отчетено. Издадени са А. от 19.1.2022 г.; служебен бон за доставка на гориво по документ и служебен бон за доставка на гориво по нивомер.

Другата част от горивото – 29269 л. е отразено като доставено по нивомерна система – така А. от 10.1.2022 г. на л. 21. Издаден е служебен бон от жалбоподателя за доставка на гориво по документ и за доставка на гориво по нивомер. На служебния бон за доставка на гориво по документ е отбелязан статус „грешка“, код на грешка от НАП: 99, статус на операцията „друго“.

Разпитан е св. И. – отговорник на процесния обект, чиито служебни задължения включвали да следи за реда и доставките на горива. Свидетелката сочи, че при пристигането на горивото проверяват какъв вид гориво е, документите и

количеството. След това започват съществената дейност - горивото се пуска в цистерните. При всяко пускане на горивото в цистерната, след спиране на зареждането излиза от фискалния принтер бележка – доставка по нивомер. Директно са свързани с НАП и тази информация отива по електронен път към НАП. След това горивото следва да се запише по документ към НАП. Веднъж излиза доставката по нивомер и след това горивото се запише по акцизен данъчен документ чрез сканиране с баркод четец, за да не се получават грешки. Тази дейност тя извършва както за да следи за отчитане по нивомер, така за да следи за отчитане и по документи.

Имало проверка от НАП, месец февруари. При проверката дошли от „Фискален контрол“ към НАП от [населено място] във [населено място], към отдела във [населено място]. Направили са скрито наблюдение същия ден на проверката, през месец февруари. След това се легитимирани, обиколили навсякъде, разгледали цистерните, пломбите и нивомерите и не констатирани нищо нередно. Почнали да правят проверки назад, включително и за процесната доставка.

В неформален разговор, доколкото разбрала от проверяващите, те виждат, че проблемът не е при тях, но е констатирано преди като нарушение. При запишеване на даденото количество (те са две количества), при първото количество 8 000 литра – два-три пъти се опитвали и на четвъртия път станало запишеването и изписан статус „успешно“. При самото вкарване на горивото в НАП и на монитора изписа статус „успешно“ и излязъл фискален бон, на който пише литрите, номера на А.-то отдолу и статус, че е запишено в НАП. На следващото количество имало доста опити (5,6 или 7 опита) и на последния път на монитора не изписало статус „успешно“ и количеството изчезва. Когато се запише, това количество изчезва и означавало, че е качено в системата и че предадено към НАП. А преди това излизали бележки със статус: „неуспешно, проблем НАП, грешка 99“. Говори за датата: 19.01., след като беше изписано статус – успешно. По принцип може да се вкара ръчно горивото, но се задължават с второ количество, което няма как да докажат за него.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу него е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Със заповед № ЗЦУ–ОПР-1148/25.8.2020 г., директорите на дирекции „Контрол“ в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Ето защо съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

На следващо място, съгласно чл. 186, ал. 4 ЗДДС, обжалването на заповедта по чл. 186, ал. 3 ЗДДС, се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс/АПК/.

Съгласно чл. 81, ал. 1 АПК това може да стане и по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административно производствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта.

Съгласно чл. 186, ал. 1, б. "а" ЗДДС, на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената норма императивно обвързва органите по приходите със задължение да прилагат процесната ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18).

Съгласно чл. 118, ал. 10 ЗДДС Данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Съгласно чл. 59а, ал. 1 от Наредба № Н-18, Нов - ДВ, бр. 40 от 2013 г., в сила от 30.04.2013 г.) (Изм. - ДВ, бр. 49 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 44 от 2017 г., в сила от 01.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2020 г.) Лицата по чл. 118, ал. 9 и 10 ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка (Е.) - приложение № 22, или електронен документ за получаване (Е.) - приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (еАДД)/единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата. Всеки Е., Е., както и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени чрез ЕСФП, съдържат задължително уникален контролен номер (У.) на еАДД или митнически референтен номер (МРН) на ЕАД. Въвеждането на У. на еАДД за доставени количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП, се извършва чрез баркод четец при постъпването им, а в случаите на освободени доставки от лицензиран складодържател, регистриран по Закона за акцизите и данъчните складове, на втечен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление, продадени на физически лица, които не са еднолични търговци, въвеждането на У. се извършва в деня на издаване на обобщения акцизен данъчен документ.

В случая, видно от установеното действително следва да се направи извод, че за част

от горивото дружеството – жалбоподател не е изпълнил задължението си по цитираните норми с оглед доставката на част от горивото – 29269 л., от 19.1.2022 г. Същевременно обаче, при съвкупната преценка на доказателствата по делото следва да се направи извод, че до този резултат се е стигнал не поради вина на служителите на жалбоподателя. Видно от свидетелските показания, както и описаните по-горе служебен бон за доставка на гориво по документ и за доставка на гориво по нивомер, следва да се направи извод, че служителите на жалбоподателя са предприели действия по изпълнение на задълженията си по цитираните норми, като на издадения обаче служебен бон за доставка на гориво по документ е отбелязан статус „грешка“, код на грешка от НАП: 99, статус на операцията „друго“, като не може да се направи извод /а доказателствената тежест е за ответника/, че този резултат е поради наличие на виновно поведение на служителите на жалбоподателя.

Следователно, не може да се приеме, че е налице неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл. 186, ал. 1, б. „а“ от ЗДДС.

Ето защо съдът намира, че оспорената ПАМ следва да бъде отменена.

На основание чл. 143, ал. 4 АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните от него разноски в общ размер от 850 лв. /от които 50 лв. за държавна такса и 800 лв. - адвокатско възнаграждение/, които се установява, че са сторени от него, видно от платежно нареждане и договор за правна помощ.

По възражението за прекомерност. Възражението съдът намира за неоснователно. Адвокатското възнаграждение е съобразено с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията от ДВ бр. 88 от 2022 г. от 4.11.2022 г. Действително, се установява, че договорът е сключен от преди тази редакция, съгласно която минималният размер на адвокатското възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, каквото е процесното, е бил в размер на 500 лв. Същевременно обаче следва да се има предвид, че делото не е с минимална фактическа и правна сложност. По него са проведени две съдебни заседания, извършвани са множество процесуални действия – всички такива от предявяване на жалбата до изготвянето на писмените бележки. Събирани са множество доказателства. Правната сложност също е над минималната – защитата изисква познаване на специфичната материя на данъчните закони, както и на подзаконовите нормативни актове по прилагането им.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 64 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „ДБ КОНСУЛТИНГ СЪРВИСЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] заповед за налагане на принудителна административна мярка – № 11191/10.3.2022 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., с която му е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на „ДБ КОНСУЛТИНГ

СЪРВИСЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноси в размер на 850 лв. (двадесет и пет) лева. Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомлението.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 370 лв. за „ДБ КОНСУЛТИНГ СЪРВИСЕС“ ЕООД и 70 лв. – за директора на дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП. При непредставяне на доказателства за внесена държавна такса, жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: